

[Bernhard Baunsgaard]

private kapitalsamlinger og at have mægtige organisationer med store kapitalsamlinger. Det går i begge tilfælde ud over enkeltindividerne, og derfor må det bekæmpes.

Jeg takker hr. Erling Jensen for oplysningen om dette nye investeringselskab. Jeg kom jo til at undervurdere fagforeningernes og LOs samlede indsats på dette område. Hvis jeg ikke hørte galt, meddelte hr. Erling Jensen – jeg beklager, at jeg kom til at tillægge LO det hele – at LO har 1 mill. kr. i denne nye investeringsfond; en tredjedel kommer fra fagforeningerne og den samlede fagbevægelse, sagde hr. Erling Jensen, og en tredjedel fra pensionsfondene.

Det vil sige, at det er to tredjedele af disse penge, der kommer fra fagforeningerne. Og gør det så noget? Ja men man skal huske på, hvad det er for penge. Det er penge, der er fradragsberettigede, det vil sige, at det er samfundet, der betaler mindst halvdelen af dem, og de skal bruges til at fremme ganske bestemte formål, som samfundet undertiden, men ikke altid er enig i, og hvor der kan være alvorlige indgreb mod et uforstyrret forløb i samfundet.

Jeg siger dette om overgreb mod menneskerettighederne, fordi jeg vel er den eneste af debattørerne her, der har været formand for en fagforening. I min fagforening havde vi ikke brug for at knægte de menneskers menneskerettigheder, der ikke ønskede at være medlem af den organisation, jeg havde æren af at være formand for. Vi kunne godt klare os uden om det. Vi betalte naturligvis ikke til noget politisk parti. Vi varetog medlemmernes faglige interesser.

(Kort bemærkning).

Erling Jensen (S):

Hr. Bernhard Baunsgaard burde have benyttet den gamle sætning i sit indlæg: her slås i bordet, for her er argumentationen svag.

Hr. Bernhard Baunsgaard startede med at fortælle, at fagbevægelsen havde lavet sin egen fond med 100 mill. kr. til opkøb af aktier. Alle led er forkerte. Landsorganisationen har været medinitiativtager til en overordentlig bred selskabsopbygning, som har fået en meget positiv modtagelse i dansk erhvervsliv og i dansk finansieringsverden i det hele taget, hvad der burde være hr. Bernhard

Baunsgaard bekendt, hvis han fortsat læser aviser.

Derudover er det ikke formålet for dette selskab at opkøbe aktier. Det er formålet at medvirke til den videreudvikling, der kan foregå ved nyinvesteringer til at skaffe produktion og beskæftigelse. Hverken Landsorganisationen eller nogen anden bag dette selskab har nogen anden interesse.

Hr. Bernhard Baunsgaard ender helt ude i menneskerettighederne. Ja, undskyld, jeg siger det, men der er vist noget helt normalt i, at enhver virksomhed og enhver organisation har en nødvendig økonomisk stødpude. At Landsorganisationen og forbund, at frie pensionskasser uden tilknytning til Landsorganisationen, at ATP, at danske kreditforeninger og danske storbanker går med i dette, har meget lidt med knægtelse af menneskerettigheder at gøre. Det har noget at gøre med, at de gerne vil medvirke aktivt til en bedre erhvervsudvikling. Det har jeg hidtil troet hr. Bernhard Baunsgaard også ville, men nu er han altså gået helt grassat i sin aversion mod anderledes tænkende og anderledes organiserede end ham selv.

Og hvis vi endelig skal slås på titler, hr. Bernhard Baunsgaard: jeg har været medlem af Landsorganisationens forretningsudvalg, så jeg håber, det kan irritere tilstrækkeligt!

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

I hr. Bernhard Baunsgaards sidste indlæg skulle han helt ud i at argumentere med, hvad der var sket ved Menneskerettighedsdomstolen i 1981. Jeg skal indrømme, at hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at han ikke selv havde undersøgt det, men havde hørt noget. Han kommer så langt ud i sin argumentation, at han står og refererer noget, der ikke er sket, idet Menneskerettighedsdomstolen i 1981 overhovedet ikke omtalte partistøtte. Sagen gik på eksklusivaftaler for personer, som var ansat, inden man indgik eksklusivaftaler, ikke spor andet.

Man får indtrykket af, at der kun er én ting på denne Jord, der er mere ustabil end det radikale venstre, og det er hr. Bernhard Baunsgaard. Jeg synes faktisk, at de undskyldninger, vi her har hørt for, at man løber fra sine aftaler, er meget, meget letkøbte.